

Čís. 304

Zákon ze dne 27. května 1919**o poplatku z cizozemských cenných papírů, jakož i obchodování s cizozemskými právními subjekty.**

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 171, s vyloučením §u 4, odst. 2. §u 10, a odstavce 1. §u 12, rozšiřuje se na všechny cenné papíry, uvedené v § 1 téhož zákona, vydané mimo obvod republiky Československé, pokud se týče na všechny právní subjekty, vyznačené v § 5 a 6 téhož zákona, mající sídlo mimo území československého státu.

Obdobně platí též ustanovení § 120 zákona ze dne 6. března 1906, z. ř. č. 56, pro společnosti s ručením omezeným, mající sídlo mimo obvod republiky Československé.

Na dluhopisy válečných půjček rakouských a uherských se zákon tento nevztahuje.

§ 2.

Poplatku dle § 2 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 171, nepodléhají cenné papíry, které již dle téhož zákona byly okolkovány, rovněž ne takové, které byly za ½%ový evidenční poplatek označeny při pravidelném soupisu, provedeném podle § 5 vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

Při cizozemských cenných papírech, označených dodatečně podle § 10 vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., včítá se evidenční poplatek, připadající dle tohoto nařízení, do poplatku dle stup. III., připadajícího podle § 2 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 171. Doplněk tento možno zapraviti tím způsobem, jako ¼%ový poplatek evidenční.

§ 3.

Právní subjekty, které dle tohoto zákona podléhají poplatku, stanovenému v § 5 nebo 6 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 174, pokud se týče podle § 120 zákona ze dne 6. března 1906, z. ř. č. 58, a povinnosti té dosud nesplnily, jsou povinny přihlásiti se k zaplacení příslušného poplatku do 30 dnů po vyhlášení tohoto zákona neokolkovaným podáním u ministerstva financí. V podání tom uvéstí třeba částku poplatnou podle § 5 nebo 6 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 191.

Opomenou-li tak učiniti, propadají pokuté podle § 11 téhož zákona.

U právních subjektů, majících své sídlo na území bývalého státu Rakousko-uherského, ale mimo obvod republiky Československé, které obchodují na území této republiky na základě starých ustanovení, nahrazuje žádost za při-

puštění k obchodování (záznam na burse), podaná ve 30denní lhůtě po vyhlášení tohoto zákona, přihlášku k zaplacení poplatku. Byla-li žádost tato zamítnuta, určí finanční ministr částku, kterou vzhledem na dobu skutečného obchodování po prohlášení republiky Československé dlužno podrobiti poplatku.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí jej se ukládá ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 305.

Zákon ze dne 27. května 1919,**jenž se týká prozatímních opatření na ochranu vynálezů.**

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Čl. 1.

Pro veškeré území státu československého zřizuje se patentní úřad a patentní soud, oba se sídlem v Praze.

Čl. 2.

Zákon ze dne 11. ledna 1897, z. ř. č. 30, ponechává se v platnosti s těmito změnami a rozšiřuje se zároveň jeho platnost na veškeré území státu československého:

1. na místě zemského politického úřadu, v § 15 jmenovaného, nastupuje ministerstvo vnitra;

2. v § 31 nahrazuje se slovo „rakouských“ slovem „československých“;

3. § 32 odpadá;

4. slova „stížnostního a“ v § 34, odst. 4, odpadají;

5. jmenování, v § 35 uvedená, příslušejí presidentu republiky;

6. odstavec 1. § 37 se mění takto: V přihláškových odděleních rozhoduje o vyložení a úplném neb částečném zamítnutí patentových přihlášek, odporech a udělení patentu člen technický, po případě po slyšení člena práva znalého, samostatně, pokud nejde o usnesení ve smyslu § 40;

7. v odstavci 2. § 41 nahrazují se slova „nejvyššího dvoru soudního a kasačního“ slovy „nejvyššího správního soudu“ a slova „dvorních radů nejvyššího dvoru soudního a kasačního“ slovy „radů nejvyššího správního soudu, pokud jsou soudci“;